

Rep. Nr. 48/14

*

AR. NB-016-02
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
2 december 2014 bij
verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van de Beperkte
Kamer van 10 oktober
2002

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van: Wijlen mevrouw A..., verpleegkundige, wonend te XXXX,

appellante,

Tegen: RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geintimeerde, voor wie is verschenen, mevrouw
B .., ambtenaar bij geintimeerde.

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 23 oktober 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002, betekend aan A... op 21 oktober 2002,
- het verzoekschrift tot hoger beroep van A (de appellante) van 5 november 2002, ontvangen ter griffie op 7 november 2002,

- de pleitnota voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV (de geïntimeerde) van 18 december 2013, neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep op 18 december 2013;
- de pleitnota voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV van 1 juli 2014, neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep op 1 juli 2014;
- de vaststelling van rechtsdag op 23 oktober 2014

Op de openbare terechtzitting van 23 oktober 2014 is mevrouw B... verschenen voor de DGEC (de geïntimeerde) en werd zij gehoord in de uiteenzetting van de pleitnota voor de geïntimeerde.

Voor wijlen A... werd het geding niet hervat. Er is niemand verschenen

De debatten werden ter zitting gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de terechtzitting van 27 november 2014, waar de zaak verder in beraad werd gehouden en voor uitspraak werd ingeschreven op de terechtzitting van 2 december 2014

*
* *

1. De tenlastelegging

Aan A..., verpleegkundige, werd destijds ten laste gelegd dat zij in de periode van 1 april 1996 tot en met 31 mei 1997

- verstrekkingen liet aanrekenen die niet zijn uitgevoerd,
- en verstrekkingen liet aanrekenen met een hogere sleutelletterwaarde dan de werkelijk verleende.

A was in de voormelde periode werkzaam als medewerker in het kader van de C.... Volgens het onderzoek gevoerd door de Dienst voor Geneeskundige Controle stond D , verpleegkundige, als organisator en zaakvoerder van de vennootschap opgericht op zijn naam, in voor het opstellen van de verzamelgetuigschriften voor verstreekte hulp.

In het feitenrelaas zijn 77 codes weerhouden, waarvan de waarde destijds na toepassing van de verschilregel werd terugbetaald door D... voor een bedrag van € 390,90

A is volgens de informatie waarover de geïntimeerde beschikt, overleden op 7 oktober 2012.

2. De bestreden beslissing van de Beperkte Kamer

De Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle verklaarde in haar beslissing van 10 oktober 2002 de ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield ze.

De Beperkte Kamer stelde vast dat de ten onrechte aangerekende prestaties reeds vrijwillig werden terugbetaald door de heer D

Bij dezelfde beslissing werd door de Beperkte Kamer een verbod opgelegd aan de verzekeringsinstellingen om tegemoet te komen in de kosten der geneeskundige verstrekkingen, welke zouden verleend worden door de verpleegkundige A over een periode van zes (6) weken

3. De vorderingen van de partijen in hoger beroep

3.1. De appellante heeft begin november 2002 hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002, waarbij de tenlastelegging bewezen is verklaard en waarbij een sanctie werd opgelegd

3.2. Op 18 december 2013 en 1 juli 2014 heeft de geïntimeerde een pleitnota opgemaakt en neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep.

Hierin vraagt de geïntimeerde dat de Kamer van Beroep enkel vaststelt dat de feiten bewezen zijn, en terecht weerhouden en terugbetaald werden, doch dat de Kamer van beroep geen sanctie oplegt en op dat punt dus de beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 vernietigt

De geïntimeerde stelt dat, gelet op de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, het geschil enkel nog betrekking heeft op het aspect van de sanctie.

Gelet op het feit dat de vaststellingen in dit dossier reeds dateren van de periode van 1 april 1996 tot en met 31 mei 1997, vraagt de geïntimeerde dat er geen sanctie meer wordt opgelegd

4. Beoordeling

4.1. In het geval een partij in de loop van het geding overlijdt en hiervan kennis werd gegeven, wordt het geding in de regel onderbroken totdat een rechthebbende het geding hervat

Een hervatting van geding, vrijwillig of gedwongen, is evenwel slechts mogelijk indien er tussen de oorspronkelijke partijen nog punten van geschil bestaan en voor zover de vordering niet is

uitgedoofd door verjaring, afstand of een gelijkaardige oorzaak (A FETTWEIS, *Manuel de procédure civil*, Luik, Faculté de droit, d'économie et de sciences sociales de Liège, 1985, blz 455, nr 667, S CNUDE, 'Hervatting van geding', *Gerechtigd recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Mechelen, Kluwer rechtswetenschappen, losbl , afl 93 (januari 2014), art. 816-2, nr. 1).

Bij gebrek aan een actueel geschil of een actuele vordering, is er evenmin aanleiding om het geding te onderbreken met het oog op een hervatting ervan.

De Kamer van beroep is van oordeel dat dit ter zake het geval is om volgende redenen

4.2.1. De Beperkte Kamer stelde bij beslissing van 10 oktober 2002 in de eerste plaats vast dat de tenlasteleggingen bewezen zijn, met dien verstande dat de ten onrechte aangerekende bedragen reeds waren terugbetaald door D....

In het verzoekschrift tot hoger beroep wierp de appellante op dat de feiten niet bewezen kunnen worden verklaard wegens de overschrijding van de redelijke termijn

Dit kan echter geen punt van betwisting uitmaken

Vooreerst past het op te merken dat de overschrijding van de redelijke termijn op zich geen verval van de vordering tot gevolg heeft.

Dit werd ook niet gevorderd

Bovendien werden de verstrekkingen die volgens de geïntimeerde in periode van april 1996 tot eind mei 1997 ten onrechte zijn aangerekend op naam van de appellante, reeds in april 1998 terugbetaald door D . en dit zonder voorbehoud, noch betwisting

In deze omstandigheden kan een eventuele daaropvolgende overschrijding van de redelijke termijn, geen punt van betwisting uitmaken voor wat betreft de bewijsvoering.

Van een effectief geschil is er op dit punt geen sprake.

4.2.2. Daarnaast besliste de Beperkte Kamer tot het opleggen van een sanctie aan de appellante

Deze beslissing werd in het verzoekschrift tot hoger beroep door de appellante betwist omwille van het verstrijken van de redelijke termijn

Deze grief werd intussen bijgetreden door de geïntimeerde. Ook op dit punt is er geen sprake meer van een actuele betwisting

De geïntimeerde vraagt thans met name om de beslissing van de Beperkte kamer te hervormen in zoverre er een sanctie werd opgelegd. Uit de pleitnota van de geïntimeerde en uit de toelichting ter openbare terechtzitting van 23 oktober 2014 blijkt dat de vraag van de geïntimeerde om geen sanctie op te leggen ingegeven is door het tijdsverloop in deze zaak

Deze vaststelling is naar het oordeel van de Kamer van beroep ook terecht

Het algemeen rechtsbeginsel van de redelijke termijn voor het opleggen van een eventuele sanctie is ter zake intussen op een manifeste wijze overschreden en dit door het verloop van meer dan 17 jaar sinds de vastgestelde inbreuk.

Deze overschrijding van de redelijke termijn heeft tot gevolg dat het opleggen van een sanctie - intussen bestaande uit een administratieve geldboete in plaats van een verbod van tegemoetkoming -, niet meer redelijk, noch mogelijk is (cf R.v.St 3 juni 2004, Monstrey, nr. 132;001, R.v.St 10 juni 2004, Baelden, nr. 132.234, www.raadvst-consetat.be).

De beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 10 oktober 2002 is dan ook te hervormen in zoverre er aan wijlen A een sanctie is opgelegd.

*
* *
*

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald

Hervormt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 10 oktober 2002 in zoverre er aan wijlen A een sanctie van verbod van tegemoetkoming werd opgelegd.

Opnieuw wijzend

Stelt vast dat de oorspronkelijke vordering van de Dienst voor

Geneeskundige Evaluatie en Controle tot het opleggen van een sanctie af te wijzen is ingevolge de overschrijding van de redelijke termijn.

Aldus uitgesproken door de voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 2 december 2014 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De voorzitter,

M VOLCKE

M DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-voorzitter, en dokters André Tielens en Vera De Groof, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Mimount El Abboudi en de heer Kris Vermeulen, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de verpleegkundigen.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.